

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 5 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Car na Poljskem.

Svetovna politika se vrši sedaj v znamenju Rusije. Pri grško-turškem krvavem konfliktu je govorila Rusija odločilno, končno besedo, pri sklepanju miru upliiva najbolj Rusija, razvoj Azije, zlasti Sibirije vodi Rusija, pred tednom je zasedala ves politični svet alijansa rusko-francoska in zopet danes izvrši Rusija iznova velepomembno politično čin: spravo Poljakov v razpadli kraljevini. —

Kakor zmagovitega vojskovodjo sprejme danes zvečer Pariz predsednika Faureja; z največjim sijajem proslavé Francozi povratek svojega načelnika, ki jim donosa poročstvo defenzivne in ofenzivne zveze z velikim carstvom ruskim, zveze, ki je največjega zgodovinskega pomena. Nocoj bodo odmevale pariške ulice od navdušenih vsklikov: „Vive le Czar! Vive la Russie!“ — nocoj pa bo tudi prestolnica nekdanjih ponosnih poljskih kraljev razsvetljila svoje palače v čast Rusije, in v nekdanj najzloklečejši sovražnici ruskim carjem, v prekrasni Varšavi bodo odmevali kliči: „Živel car! Živela carica!“

Dva jednako temperamentna naroda, ki sta bila še nedavno smrtos nasprotnika Rusije, združila se bodeta torej nocoj v najiskrenejših izrazih velike ljubezni in brezmejnega spoštovanja do slovanskega carstva.

Car Nikolaj II. in njegova presvetla soproga dospeta danes prvič v Varšavo. Spremljala ju bodo najsijajnejše spremstvo, med tem zlasti velika kneza Vladimir in Pavel Aleksandrovič, pa vojni minister Vanovski. Skorsj 34 let je, odkar je vlada vlad poljskih ustanov za bivšo kraljevino razglasila izjemno stanje. 34 let je trajalo razmerje brezobzirnega tirana do sramotno ponižanega mej zmagovito Rusijo in propalo Poljsko; danes pa se to izjemno stanje preneha.

Še pred tremi leti je tiščala koščena roka generala Gurka Poljake k tlom ter jim vezala svo

bodo. Vse oblasti so bile ruske, samo ruščina je bila uradni jezik, šole so bile ruske, a poljščina, poljski običaji, narodni prazniki, vera Poljakov... vse je ječalo pod pritiskom ruske samovolje. Zato pa je divjalo besno sovraštvo do Rusije v srcu poljskega naroda, zlasti pa v srcu poljskih plemičev, katerih očetje so bili nekdanj zvezde poljskega kraljestva. Nezadovoljnost Poljakov je bila trajna, in neprenehoma so hodile pred carjev prestol prošnje, naj bi se tužno stanje Poljakov olajšalo.

Dokler je vladal Aleksander III., bile so vse prošnje brez uspeha. Ko pa je prišel na prestol Nikolaj II., bila je njegova prva skrb, da je postavil na mesto Gurka grofa Šuvalova, ki je bil Poljakom pravičen in jako naklonjen guverner. Šuvalov je polegoma odpravil vse pretežke vezi Gurkovega tiranstva, uvedel je na carjevo željo mnoge dobrodejne reforme, podal poljščini večjo svobodo ter se trudil, da izpremeni premagane, zato ljutosovražne Poljake v zveste in udane podanike ruskega carja.

Ia to se je pokojnemu Šuvalovu v veliki meri posrečilo. Poljaki so se spravili z ruskimi naredbami, tudi najidealnejši patrijotje, sanjskoji o povrnitvi poljskega kraljevskega sijaja, so izprevideli, da so njihove sanje nemožne, ter so se udali. V vsej ruski Poljski se začelja narod z ljubeznijo obračati do carja v nadi, da dočene prvim reformam in svobodom se druge in še večje, ki podajo Poljski ono avtonomijo in samoupravo, kakoršno si želi že toliko desetletij, kakoršno je imela že pred ustanikom l. 1830., a jo potem seveda izgubila.

Te reforme in svobodine donese današnji poset carja in carice v Varšavi. Car kot plemenit in modern vladar se popolnoma zaveda, da more le zadovoljnost poljskega naroda postati ona vez, ki izjedini nekdanjo kraljevino nerazdružno s carstvom ter napolni srca Poljakov s čutili iskrene lojalnosti in udanosti. Ne tiranstvo, ne izjemno ali celo obsešno stanje, ne ruski polki in ruski topovi, ampak

le ljubezen naroda more biti poročstvo pravega razmerja Poljske do Rusije.

In to ljubezen si hoče car pridobiti s tem, da napravi Poljake enakopravne z drugimi narodnostmi v svojem carstvu.

Nova doba se začelja torej danes za Poljsko; zato pa je današnji dan za Poljske in Rusijo zgodovinske pomembnosti. Danes se razdrobje zadnji ostanki sovraštva med dvema bratskima narodoma, Rus in Poljak si podasta zopet roke.

Ker izraža v Peterburgu izhajajoče poljsko glasilo „Kraj“ veliko zadovoljstvo radi rusko-francoske zveze ter izraža s tem hkratu, da so se iznebili Poljaki vseh osvetljivih nad, katere so stavili včasih na francosko pomoč, združena bodo danes srca treh velikih in slavnih narodov — Rusov, Francozov in Poljakov — v izrazih najglobljega mejsebojnega prijateljstva.

V Ljubljani, 1. septembra.

Izvrševalni odbor desnice ima torej danes svojo sejo v prostorih poljskega kluba. „Narodni Listy“ pišejo o tem: Ta odbor bi se bil moral že davno sklicati ter se moral proglasiti permanentnim; vendar upamo, da še ni prepozno. V dvajseti uri se mora odbor tega zavedati, da nervozno pričakujejo milijoni slovanskih src sklepa obhoroče. Voditelji naj nastopijo odločno nasproti vladi, katera podpora slovensko-avtonomistične večine v parlamentu nujno potrebuje. Slovenci so se že izjavili: V taboru desnice je Avstrija. Radi tega ni treba, da bi si razbijali voditelji glavo vlade z vprašanji, kako naj bi se uničila obstrukcija, kako naj bi se izpremenil poslovnik i. t. d., voditelji desnice morajo dognati predvsem to, kako se odpravi centralistični sistem. Vlada Badenijeva naj se potem nemudoma in brez bojazni odloči za izpremembo ustave v smislu federalizma, avtonomije in enakopravnosti. Prva beseda, ki naj se glasi pri seji

LISTEK

Zastavljeni značaj

(Iz srbskega prosto poslovenila Mária S.)
(Konec.)

II

Minilo je pet let. Nemanica zahajamo v jednom onih slojev, kjer se peni šampanjec kar v potokih, kjer se leskeče drago kamenje in kjer šumi svila, čista, težka svila.

Nemanic se počuti vrlo dobro. Črte njegovega telesa so se zaokrožile, raz lice se mu bare zdravje, iz oči mu bliska zadovoljstvo. Vidi se, da značaja ne pogreša niti najmanj. Tudi ženo ima. Ali je to ona lepa, brezdušna deklica, ki je bila očarala nje govo domišljijo pred petimi leti? Ni je! Res je sicer, da se jej je bilo odajalo ledeno srce pred sijajem Nemanicevega zlata, a njegovo srce se je baš tedaj izpreobrnilo in izpremenilo v led. Takrat, ko se mu je bil prikazal njen obraz v zadnjem oblaku sivga dima, ljubil jo je, a sedaj, ko je vkovana v okvir rumenega zlata, ko je njegova žena, je ne ljubi več, pa tudi ona ne ljubi njega. Pred svetom se ljubita, a v tišini privatnega življenja se... praskata, kar ju pa niti najmanj ne vznemirja.

Da Nemanic nima značaja, je že davno javna tajnost, katero čita vsak raz njegovo čelo, koje pa vzlic temu nosi ponosito. Vse se mu klanja.

Izkazuje se mu največja čast; pri nogah mu leži dostojanstvo, lepota, modrost. Poštene očetje

stavijo ga svojim sinovom za izgled: „Vidite, kako visoko je dospel?“ — S kakšnim sredstvom? Ei, kaj do tega, saj se mu sedaj vse klanja... Sivi starci, ki mize sedanj pokvarjeni svet, pomladé se, kadar jim oz stiska roko; sitni filozofi se smejljajo, kadar jih oz malostivo pogleda. Društva volijo ga siloma častnim članom. Novine in časniki so polni njegovega imena, ki se imenuje z največjo častjo in hvalo...

Kaj pa v oni postrešni sobici? Tam sedi pri kratki lejevi svečici blede, vitek mladenič v obnošeni obleki, pa si poje pesem, polno oduševljenja za vzvišeno smer človeškega življenja.

Ali jaz... jaz bom pel odo v proslavo zlata! To je dostojno v današnjem času! Saj služijo vai ljudje dandanes zlatu, saveđa pod različnimi naslovi, kakor vera, ljubezen, pravica in resnica, tu pa tam grešni mamon, a vsi ga spoštujejo, jedni bolj, drugi manj. Demarju na ljubo pridiguje so morala, preliwa se kri na bojnem polji, žrtvuje se življenje domovini, ljubi se človečanstvo, dela se z dušo in s telesom, seda se na pogaza, radi denarja je bila pisana i ta satira!...

O sijajna ruda, jaz te povzdigujem, ležeč v prahu pred teboj. Noč in dan brenkal bi po zlatih strunah, da bi ti pel dostojno hvalno pesem!

Oprostite, mili bratci v novcih, da sem se tako oddaljil od svoje povesti, ali saj sem storil to le radi tega, da sem malo proslavil, kar je meni in vam najdražje. —

Strežaj v krasni livreji naznani Nemanicu, da hoče govoriti z njim gostobaseden jud, ki se nikakor ne da spraviti od vrat. Nemanic se spomni svoje pogodbe ter veli, naj ga vede v njegovo delavnico. Soba je bila prijetno, pravše razkošno urejena. Stene so bile od stropa do tal okrašene z dragocenimi slikami, ki so pa kazale same nesramne prizore iz človeškega življenja.

In zdajci gleda Nemanic judu spet v obraz. Pogleda na uro ter reče judu, da se je zakasnil, a jud odvrne: „Ne, ne, dodal sem vam še časa in prišel tako do lepega značaja, kateri sem kupil v inozemstvu, ali na granici so mi ga zaplenili, ker niso prav vedeli, ali pripada kupčija z značaji jedino le državi ali ne. Pošiljali so ga iz pisarne v pisarno, tako da ga koncem nič več ni ostalo“...

„Ti si prišel radi našine pogodbe“, seže mu Nemanic v besedo.

„Seveda“, odgovori jud ter izvleče malo škatljico.

„Obdrži značaj še dalje! Prepričal sem se, da človek lahko i brez značaja živi, še celo boljše kakor z njim, ali nekaj ti prodam še po vrhu, če bočeš kupiti“.

„In to je?“

„Nekaj sramu mi je še ostalo, ki mi dela včasih neprimlike. Tega bi se rad iznebil“.

Aron skomigee z rameni ter odvrne s porogljivim smehom: „Ta roba je že davno zastarela, ni več moderna, glejte samo, vaša milost, podoba na svojih stenah ter se prepričajte!“...

odbora, bodi: „Storite konec nemški anarhiji na Češkem!“ S tem v zvezi je odprava centralističnega bureaukratskega aparata. Brez usmiljenja se morajo odstraniti iz bureaukracije oni elementi, ki odkrito delajo proti volji večine narodov v Avstriji v družbi nemških obstrukcionistov in škodljivcev avstrijskih. Le tako se more postaviti Avstrija v vrsto zadovoljnih svobodnih narodov.

V hrvatskem saboru sta pri razpravi o adresi goverila tudi srbska poslanca Gjurgjevič in Gjurgjevič ter dejala: Na podlagi zakonov, ki urejajo državno pravno razmerje mej Ogersko in Hrvatsko, drže se člani srbskega kluba načela, da imajo Srbi in Hrvatje v kraljevi Hrvatski in Slavoniji isto usodo in bodočnost in isto politično malogo, ter da je ime obeh enakopravno.

Car Nikolaj II in carica sta šla v spremstvu dveh velikih knezov, vojnega ministra Vanovskega za več dnij v Varšavo. Car obišče prvič nekdanje poljsko kraljestvo. Na le v Varšavi in v vsem kraljestvu se delajo velikanke priprave za sprejem carja in carice; ustanovili se bodo tudi asili za starčke in hiralce. V ruski Poljski se nadejajo, da se dožene sedaj popolna sprava mej Rusijo in mej Poljsko, v kateri vlada že 34 let nekako izjemno stanje. Poljaki se nadejajo, da jim pravico ljubni in liberalno misleči car dovoli, da se razvija Poljska povsem svobodno, da se bodo poljski jezik, poljski običaji in vera Poljakov priznavali za enakopravne.

V grški zbornici je izjavil ministerski predsednik Rallis, da ne more glede mirovnih pogajanj še ničesar povedati, toda Grčija mora pričakovati, da bodo mirovni pogoji težki. Ministerstvo more le tedaj ostati, ako mu izreče zbornica popolno zaupanje. Deljannis je na to odgovoril, da njegova stranka ne pozabi, da je sovražnik še vedno na domovinskih tleh, in da bi bila v sled tega nesloga uprav usodna za kraljestvo. Zato bo opozicija predloge in ukrepe vlade odobrila ter ji izrekla zaupanje. — „Kölnische Zeitung“ poroča, da boče grška vlada kot poročstvo za vojno odškodnino zastaviti dohodke tabačnega in kolekovega davka. „Köln. Ztg.“ pa pripominja, da so ti dohodki že zastavljeni drugim upnikom. Radi tega Nemčija ne bo potrdila sklepa grške vlade, dokler so z upniki ne dožene dogovora in dokler ne začne poslovati mejnarodna finančna kontrola.

Maršal Martinez Campos se je v nekem pismu izrazil o sedanjem notranjem položaju v Španiji in o sedanjem ministerstvu jako nepovoljno. Vedno se je trudil, da bi se konservativci izjediniili, toda brez uspeha; Canovas je hotel, da bi se Silvela pred njim ponižal. Po smrti Canovasa je Campos zopet poskušal spraviti konservativce, a zopet brez uspeha. Radi tega naj Azcarraga v septembru skliče kortese, da se določi budget. Ako se jedinstvo konservativcev ne dožene, stopil bo maršal na stran Silvele, ki je mož bodočnosti. Kubansko vprašanje zahteva nujno rešitev. Sedanja vlada pa pravi, da ostane iz pietete pri politiki Canovasa. Canovas je glede Kube marsikaj hotel, a ničesar ni mogel. Vlada najrajši odstopi, pa v privatnem življenju slavi Canovasa nesrečno politiko, pa prepusti liberalcem vladno krmilo, sicer bo Kuba izgubljena. Sagasta pravi, da konservativna vlada kmalu izgine iz poprišča.

Literatura in socijalizem.

(Konec.)

Vsi moramo ven na to polje. Ves drugi svet je na njem; kaj naj bi li mi, le Slovenci zasledili? Sicer je res, da imajo naši delavci svoj časopis, ali tam se razpravljajo taka vprašanja le površno in neakademično; no, tudi drugi se morajo seznaniti korenito s tem velikim, novim svetom idej; sedanost in bodočnost se bo razvijala v smeri istih. Kjer se tako važna vprašanja rešujejo, tam nobeden narod ne more zaostajati v poduku in v razmotrivanju teh prikaznij.

Ob Adriji bivajo Slovenci, in skozi slovenske dežele vodi jedna najvažnejših železnic avstrijskih do te Adrije, slovenska tla so sestanek naših sosedov. Ne gre torej rok držati križem in samo razmišljati o tem, kaj misli naš Missija storiti z vsemi Slovenci.

Udje smo evropske družine. Ne moremo imeti vedno samo vero in narodnost na jeziku, ko postavljamo svet že druga, praktičnejša vprašanja v prvo vrsto.

Nič ne bo potem suhoparno čitati, če se tudi naši pisatelji in drugi sprijaznijo s to literaturo. To bo lepa duševna zabava in tečnejša kakor sedanja.

Slovenci smo v pre mnogih krajih gmotno reveži; naša obrt ne redi dobro, naš kmet stoji do polovice števila skoraj v veliki revji, in vsi skup nimamo dovoljnega življenja. In našo mladež izgojamo slabo, slabo jo redimo in na duševno izobrazbo iste gledamo premalo, in to glede obojega spoja. Za zdravje ljudij je pri nas tudi malo skrbjeno.

In kaj še vse! Niso same sanjarije, kar pišejo ti socialisti; dosti, dosti tega se bo uresničilo; možje so to, ki zahtevajo pravičnost v vsem.

Altruizem, t. j. ljubezen do večje skupine in teženje za nje blagor, in sredo ima tudi mej nami pripravljena tla. Kristijani smo in domovinska ljubezen nas je še bolj pripravila do ljubezni do vsega, kar nosi človeški obraz. Človeška zgodovina ne pozna lepšega teženja, kakor je to. Vse gmotno ter duševno in srčno stran človeškega življenja jemlje to teženje v ozir, in najomikanejši možje mej Angleži, Nemci, Francozi, Rusi stojijo že na teh tleh. Celo tisti, ki imajo še vso moč države v svoji oblasti, se začenejo odmakati iz svojih strogo individualističnih stališč.

Tudi naša slovenska družba se loči v individualiste ter kolektiviste. Dolžnost naših pisateljev je torej, da seznanijo ljudstvo z vsem, kar se godi v tej vrsti duševnega razvoja. Pri tem pa se ni ozirati na naše bogoslovce; ti se morajo sprijazniti s tem delom, ker tudi njim mora biti prav, da se prjmovi izjasnejo, in da tudi oni stopijo v ta duševni boj. Sveda morajo zavzemati Darwinizmu nasproti drugače stališče, kakor sedaj v svojih spisih. Jezuiti so dosti spisali knjig, v katerih z Darwinizmom prijateljsko občejejo ter na podlagi istega stališča naše vere opravičujejo.

Ker nas je Slovencev premalo, da bi knjige pri nas imele kak trg, treba je v časopistvu stvari razpravljati. Dasevni morajo pustiti več prostora tem razpravam. S tem se časopistvo povzdigne na višje stališče. Škoda je danes za papir in tisk, ako se rabi samo za neproduktivno dnevno politiko in popisovanje cerkvenih in posvetnih veselje.

Dosedaj so po večjem teologu in juristu od ločevali o smeri pisave naših časopisov; naj pridejo tudi naravoslovci, posebno pa antropologi, moderni zgodovinarji, sociologi k besedi! Teh naukov in tega dela se je tedaj poprijeti, drugače nas Slovence bodoči čas najde nepravilne, in naši javni zastopniki bodo igrali nogo nalogo, ker ne bodo orijentovani niti v glavnih vprašanjih socijalne politike, in nič ne morejo iz lastne inicijative kaj prida storiti, če so še za 50 let v izgojji nazaj.

Če količjak razumemo gibanje v slednjih volitvah v Avstriji, moramo videti, da so drugod že druge težnje meročajne, kakor dosedanje. Čez 6 let naglašale se bodo iste še glasnejše in tudi v širšem obsegu prebivalstva zmagovalne.

In pri nas je toliko v gmotnem oziru storiti, v narodnem gospodarstvu! — Kaj li hočemo z zastarelimi, odmrliimi pojmovi in idejami? Mrtve so in oni tudi, ki se jih še držijo!

Vse ima svoj čas razvoja, pa tudi smrti.

S. K.

Slovansko Sokolstvo.

Izlet postojnskega in ljubljanskega „Sokola“ v Idrijo

Skoro ni umeti, da se ni že davno rodila misel, katero je zdaj uresničil vrli „Postojnski Sokol“, prirediti izlet v prijazno, zavedno narodno Idrijo, ki nekako oddaljeno od železniškega prometa samotari mej gorovjem. Pridružil se je brat skemu društvu tudi oddelek ljubljanskega „Sokola“, tako, da je okolu 60 čilih Sokolov bilo v nedeljo v Idriji, z njimi pa še več odličnega narodaega občinstva iz Postojne in Ljubljane.

Važnost tega izleta, o katerem se je v glavnih potezah že poročalo, je s sokolskega stališča ta, da so slovenski Sokoli z javno telovadbo, ki se je vršila navzlic že res tradicionalnemu deževnemu vremenu, iznova pokazali svojo spretnost v oddaljenem delu naše domovine, ki je v sokolstvu doslej pač le malo vedel iz lastne skušnje. Ako smo gledali, s kolikim zanimanjem je sledilo mnogobrojno občinstvo vsem točkam javne telovadbe, in čuli kako navdušeno je vzprejelo izrečene želje, da bi skoro mogli pozdraviti bodočega „Idrijskega Sokola“, bi rekli, da nas ne vara nada, da to, kar je bilo moč v mnogih manjših krajih (na pr. celo v rudarskem okraju Zagorskem), bode se dalo izvesti tudi v mestu, ki po broju svojega prebivalstva zavzema prvo mesto za prestolnico Ljubljano.

Ker se je o podrobnostih vzprejema mej potom in v Idriji že poročalo deloma, nam preostaje le še nekoliko dodati. Postojnski Sokoli, ki so se vozili vso pot na voze, prišli so ljubljanskim nasproti do Hotedrčice in v Godoviču čakal je drugi oddelek. Na vsem potu bili so postavljeni slavoloki z napismi: Dobro došli! Na zdar! itd. Prav navdušen in res slovesen pa je bil vzprejem v Idriji pri krasnem slavoloku, ki je nosil napis „Ljubezen je čutečih src vladar, v ljubezni kličemo Vam vsi Na zdar!“ G. podžupanu Nagodetu in gospodni. Ahaciji Trevnovi, ki sta pozdravila Sokole imenom idrijskega prebivalstva s prav toplimi besedami, se je krepko zahvalil postojnski starosta dr. Treo, rekoč, da Sokoli so prišli kot svoji mej svoje, kot bratje k bratom, zavednim Slovincem. Mnogobrojna množica je na vsem potu pozdravljala Sokole z ži-

vahnimi živio klici, s hribea pa so gromeli topiči v pozdrav. Rudarska godba v paradi opravi korakala je na čelu spreveda, v katerem so bila tučidrijska narodna društva z zastavami. Posod so obsipale narodne dame, zjutraj in tudi zopet popoldne pri odhodu k telovadbi Sokole s šopki, bil je pravi dež cvetlic, ki se je iz krasnih rok vsipal na Sokole. Starostoma dr. Treotu in dr. Tavčarju pa sta bila izročena dva velika krasna buketa.

Po obedu napolnila se je dvorana „pri črnem orlu“ in je bilo posebno veliko idrijskih dam navzočih. Imenom čitalnice je pozdravil gosp. nctar Kolšek Sokole in druge izletnike, rekoč, da nekdanja nemška trdnjava, a sedaj zavedno narodno slovensko mesto Idrija s posebnim veseljem pozdravlja v svojem obzidju dve sokolski društvi, ki se nista ustrašila daljnega pota in jima zakliče krepk Na zdar! Starosta ljubljanski dr. Tavčar je odzdravil, zahvaljujoč se in nazdravljajoč vsamu idrijskemu prebivalstvu, a povdarjajoč posebno še, da Sokol kot demokratično društvo, v katerem je vsak član brat ne glede na stan, pozdravlja idrijsko delavstvo, katero naj nikdar ne zabi, da se je rodilo na slovenski zemlji, katero naj se torej nikdar ne odtuji slovenski zemlji in narodni napredni stranki, ki je bila in ostane njegov najbolji prijatelj in mu bode gotovo več mogla koristiti nego izvestni krivi proroki, ki zdaj vabijo idrijskega delavca v svoj tabor. Podstarosta ljubljanski dr. Kušar je povdarjal važnost sokolskih društev in sokolstva za narodni napredek in izrekel trdno nado, da se tudi Idrija pridruži onim slovenskim krajem, v katerih se je že razvilo sokolstvo ter da skoro postane nov Sokol v drugem mestu Kranjske dežele. Odbornik Josip Noll je v humoristično nadahnjem govoru nazdravil idrijski mladini, iz katere naj vzraste krepk „Sokol“, in idrijskim krasoticam, kot važnemu in zavednemu podpiralnemu faktorju pri ustanovitvi bodočega idrijskega Sokola. Vsi govori bili so navdušeno vzprejeti. Mej sviranjem rudarske godbe vrtilo se je z zdravicami petje domačega pevskega zbora, ki je pel prav vrolo več zborov.

Ljudska veselica „na zemlji“ je trpela pod uplivom neugodnega vremena, a navzlic temu se je izvršila javna telovadba, kot poglavitna točka vzporeda, v popolnem redu in pokazala, da „Postojnski Sokol“ prav lepo napreduje in je tudi glede telovadbe vreden brat ljubljanskemu „Sokolu“. Navdušeni živio in Na zdar klici so odmevali, ko se je odbornik J. Noll še jedenkrat zahvalil vsamu prebivalstvu za iskreni, prijazen vzprejem ter zaklical: „Da se skoro zopet vidimo v še mnogo večjem številu sokolskih društev pri krstu novega Sokola idrijskega!“

Da se to vresniči, v to ime kličemo tudi mi bodočemu bratskemu društvu krepk: Na zdar!

A.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. septembra.

— (Vseslovenski shod.) „Hrvatska Domovina“ javlja, da se udeležijo hrvatska stranka prava vseslovenskega in istrsko hrvatskega shoda v Ljubljani.

— (Enketa) zaradi rešitve ljubljanskega kolodvorskega vprašanja se je zbrala danes pod predsedstvom župana Ivana Hribarja. Kot strokovnjaka se te enkete udeležujeta inženier Antonin Los iz Prage in vladni stavbinski svetnik Blumenthal iz Halle na Sali. Navzočni so tudi občinski svetniki c. kr. nadinžener Fr. Žužek, c. kr. inženier Fr. Pavlin, I. deželni iržener Ivan. Vl. H raský in mestni nadinžener J. Duffé.

— (Župan Ivan Hribar) se je vrnil v Ljubljano in z današnjim dnevom prevzel vodstvo magistratnih uradov.

— (Mestna posredovalnica za delo in službe.) Nedavno smo poročali, da je mestni policijski komisar g. Fran Podgoršek sestavil in predložil mestnemu občinskemu svetu poročilo za ustanovitev mestne posredovalnice za delo in službe. Sedaj čitamo v listih, da se tudi dunajski magistrat bavi s tem vprašanjem, in da se bode tudi na Dunaji kmalu otvorila taka posredovalnica, kajti povsod, kjer obstoje posredovalnice za delo in službe n. pr. v Stuttgartu, Frankobrodu, Lipskem, potem v vseh večjih mestih Švice, se je pokazalo, da so velike koristi za delojemalca in delodajalca. V kratkem vršila se bode v Karlsruhe konferenca o javnem posredovanju za delo. K tej konferenci poslala bodejo mesta ki imajo že mestne posredovalnice za delo in službe, ali ki jih nameravajo ustanoviti, svoje zastopnike. Dunaj bode zastopal magistratni komisar in državni poslanec Weipkirchner. Vsekakor bode Ljubljana, ako se bode občinski svet o poročilu mestnega policijskega komisarja kmalu posvetoval in je odobril, prvo mesto v Avstriji, ki je ustanovilo mestno posredovalnico za delo in službe.

— (Veliki koncert združenih štirih vojaških godb.) katere so te dni bivale v našem mestu, je bil poseben užitek, za kateri moramo pred vsem toplo zahvaliti prireditelju, to je v prvi vrsti v Ljubljani posebnemu čislaneu kapelnika 27. pešpolka g. Bohumila Friskea in njegove tovariše gg. pl. Benczurja od 47. polka, Lehafa od 87. polka in Vodražko od 97. polka. Osem akrbno izbranih, delema klasičnih točk sviral je ad hoc sestavljeni veliki orkester, broječ kakih 100 mož, tako točno in za malo število skupnih skušenj tako presenetljivo precizno in fino nuančirano, da je bilo res veselje poslušati. Vsaka točka, v kateri dirigovanju so se vrstili posamezni kapelniki, je vzbujala živo odobravanje mnogobrojnega občinstva. Po ložah so bili razun deželne predsednika barona Heina in Nj. ekse. kornega poveljnika podmaršala Succovatyja najvišji dostojanstveniki vojaštva in mnogo odličnega ljubljanskega občinstva, ki je napolnilo tudi vse druge prostore deželne gledališča. Izmed točk, ki so najbolj ugajale, imenujemo krasno ouverturo „Prodane neveste (dirigent g. Frisek), katere pač ne bomo kmalu zopet slišali svirane od takega impozantnega orkestra, v katerem so prišli do veljave vse njene krasote, dalje veleznamiivo skladbo Lehafa ml., namreč predigro k prvemu dejanju in ruske plesne iz opere „Kukuška“, katero je dirigiral skladatelj sam (kapelnik v 87. polku) ter se iskazal tudi jako nadarjenega skladatelja, Saint-Saënsa karakteristično in fantastično skladbo „Danse Macabre“, ki opisuje ples mrličev ob polnočni uri (dirigent g. pl. Benczur), in krasni adagio iz Beethovenove „Sonate pathetique“ (dirigent g. Vodražka). Zaključil se je koncert z veliko Zellerjevo fantazijo „Wagneriana“ iz del glasbenega velikana (dirigent g. Frisek), ki je dostojno končala vrsto zares dobro sestavljenega vzporeda. Občinstvo je dirigirajočim kapelnikom za njih trud in umetnost in izvajajočim glasbenikom za njih dovršeno izvajanje intencij dirigentov izražalo svojo zadovoljnost po vsaki točki prav živahno, in je bil umetniški uspeh tega izrednega koncerta v vsakem ozir dovoljen. Gmotni uspeh utegne biti podoben in bo de vojaško zdravilišče v Francovih varih, v katerega korist je bil namenjen koncert, gotovo imelo lep dohodek. Poglavitna stvar pa je ta, da smo bili deležni glasbenega užitka, kakoršen se nam le jako redkokrat nudi v Ljubljani na tak način, kakor smo že omenili v uvodnih vrsticah in nam ostanejo imena prirediteljev v vedno hvaležnem spominu.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca avgusta 1897. uložilo je v mesno hranilnico ljubljansko 941 strank 205.296 gl. 82 kr., 539 strank pa vzdignilo 243.237 gl. 49 kr.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Naši izvoški imajo navado, če vozijo takozvanega „boljšega človeka“, od katerega pričakujejo, da se ne bo ravnal po tarifu, da nekoliko bolj poženejo. Temu ne bo nihče ugovarjal. V naših ulicah ni toliko prometa, da bi bilo treba po polžovo voziti. Železi pa je, da bi izvoški okrog vogalov previdno in počasi vozili, kar se malokdaj zgodi in je bil radi njih dirjanja krog vogalov že marsikdo v nevarnosti.

— (V vojaške se je zagledala) danes zjutraj šestnajstletna deklica F. C. na Orlih in je bila tako zamaknena, da ni videla in slišala voza, ki je pridrdral po cesti poleg vojaškega strelišča. Ker voznik ni mogel voza takoj ustaviti, podtli so konji deklico na tla in se je ona pri padcu na nogi in na roki poškodovala.

— (Nezgoda.) Predvčerajšnjim po noči je mešani vlak med postajama Kresnicami in Lazami povozil nekega železniškega čuvaja, ki je bil takoj mrtev. Ponesrečenec je zapustil ženo in 6 nepreskrbljenih otrok.

— (Prazno izgovarjanje.) Z Notranjskega nam piše prijatelj našega lista: Po posebnih naključjih mi je prišel v roke „Slovenec“ št. 187, v katerem me je v oči zadel dopis iz Št. Vidu pri Zatičini, govoreč o oddaji nadučiteljske službe na tamkajšnji šoli. Ne vem komu bi se bolj čutil ali drznosti g. Mateja Riharja, ali frazam njegovim, s katerimi se lovi, ne da bi najmanjše zavrnili Vašega dopisnika o tej zadevi v št. 184. Ker g. Rihar nekako grozi, naj se prepriča, da se s tem še ni opral. Glavna opomba v „Narodu“ bila je pač ta, da je za omejeno službo vložil jeden prosilec prošnjo prepozno, in da se baš ta prošnja ni zavrgla, ker je gotovo duhu postave nasprotujoče, da se na škodo družih protežira neprostopoljna prosilca zapoznjake. Vaše nagrade se pač ne bomo polakomnili, ker vemo g. Rihar, kako razločujejo gospodje Vaše vrste obljubiti in dati. Da se je iskalo prosilcev za službo v Št. Vidu na poseben način, to je znano ne le v Mošnjah ali v Grahovem, ne le v Šmartnem pri Lutji ali v Št. Vidu pri Vipavi, ampak po vsem Kranjskem. Tako nespametni vendar nismo, da bi verjeli, da so ptuje osebe pisarile raznim gg. učiteljem — kar na svojo roko, torej krajai šolski svet ni tako daleč od teh vabil, če tudi jih udje niso pisali. Če je bila „sama skrb za blagor šole“ merodajna, zakaj ste pa g. Likarjevo prošnjo pustili neupoštevano, kakor hitro ste izvedeli, da tiči v njem tudi nekaj liberalca, kar menda prej ni bilo znano tistim, ko so mu pisali.

Čudno pa je tudi, da izmed vseh pravočasnih prosilcev nima nobeden toliko sposobnosti, da bi bil dober za to štirirazrednico, saj je vendar znano, da so nekateri izmed njih izvrstni učitelji. Ej, tokaj so bili pač drugi povodi in vzroki, ki nas spominjajo na staro šolo. Konstatovati je tudi „faktum“, da se čudimo, kako da ravno pri oddaji nadučiteljske službe v Št. Vidu ni g. c. kr. okr. šolski nadzornik ničesar imel opraviti. Njegova kompetenčna tabela se ni povsem upoštevala, a seja je bila tak d a n, ko se je on pripravil za konferenco v Krškem, da ni mogel priti v Litijo. — Gospodje pri vseh šolskih oblastvih naj bi bili vsaj toliko naklonjeni slaboplačanim učiteljem, da naj ne imajo teh „za norca“, kadar se oddajajo službe ter naj ravnajo konsekvntno, da prepozno došle prošnje zavračajo tako za Št. Vid, kakor so jo za Litijo, sicer se godi gg. učiteljem prevelika krivica.

— (Detomori.) 29letna Marija Obreza iz Begunj nad Cerknico je 20 t. m. povila dete, katero je zadržala in potem v gozdu skrila. Morilka je sama orožnikom pomagala poiščati truplo.

— (Lahi se jeze.) Poreški škof Flapp je pred kratkim suspendiral kaplana Vrbko, ker je dovolil, da se je v cerkvi hrvaško pelo in ni hotel iztrebiti slovenske liturgije, katere je škofa Flappu skrajno zoperna. Tržaški škof je krivico, katero je storil Flapp, poravnal stem, da je kaplana Vrbko vzel v svojo škofijo. Lah se radi tega silno jeze. Kaj bi se ne, ko je njih ljubljensec tako krasno blamiran!

— (Otvoritev „Narodnega doma“ v Barkovljah) Iz Trsta se nam piše: V prijaznih Barkovljah se je v nedeljo vršila znamenita slavnost, katere pomen za Slovenstvo ob Adriji se menda vse premalo spoznava zunaj Trsta, vršila se je otvoritev „Narodnega doma“. Okoličani so pač vedeli, da je ta lepa slavnost velike važnosti za utrjenje narodne zavestnosti, kajti prihiti so od vseh strani in v jako obilnem številu; z obraza se jim je čitala navdušenost za našo narodno stvar, in vsak opažovalec slavnosti je dobil utis, da živeli, kateri se tako zaveda svoje narodnosti, ni izgubljen, da zanj je tudi njemu boljša zarja. Tržaški Slovenci sose seveda v velikem številu udeležili slavnosti; zastopala so bila vsa slovenska društva in okoličanska, prihiti pa so tudi redoljubi iz drugih krajev, zlasti seveda iz Primorske. Z izvajanjem vzporeda se je pričelo šele ob polu 7. uri, to pa vseh tega, ker se je zakasnil poseben parobrod, kateri je pripeljal udeležnike iz Škadeja. — Še predno se je začel koncert, bili so vsi prostori v hiši in na precej obširnem, lepo z narodnimi in cesarskimi zastavami okrašenem vrtu do cele napolnjeni. Udeležencev je bilo gotovo nad 2000. Kar jih ni našlo prostora v novem „Narodnem domu“, odšli so v staro čitalnico, kjer so bili tudi vsi prostori do zadnjega kotička napolnjeni. — Pevski in godbeni del se je izvršil jako dobro in točno, in gre za ta lepi uspeh najtoplejšje priznanje vsem sodelujočim, zlasti vrlenu gospodu vodji Hrabroslavu Ražmu. Ko je nastopil mešani zbor ter zapel lepo Ražmovo skladbo „Himna pevskega društva Adrija“, ni bilo navdušenja ne konca ne kraja. Pevkinje so nastopile v lepi narodni noši. Z lepim, sonornim glasom, energičnim povdankom in dobro stilizovano je gđ. Dragotina Starec deklamovala Gregorčičevo pesem „Naš narodni dom“. Prav dobro in z velikim uspehom igrala se je jednotejanska gluma „Na mostu“. Slavnostni govor je moral radi nepričakovanih ovir izostati, in takisto je tudi ples na prostem moral izostati, ker je okoli 11. ure začelo močno deževati. Pri prosti zabavi, katere se je vršila v najlepšem redu in soglasju, izrečenih je bilo mnogo navdušenih napitnic, katere so našle isto tako navdušen odmev. Ni dvoma, da obrodi ta slavnost lep sad. Slovenski okoličan je dolgo dremal, ali jel se je prebajati, jel je spoznavati pomen narodne ideje, in kdor ga je videl za časa volitev ali pri slavnosti, tisti ve, da nam ni obupati. Okoličan se zaveda svojega slovenstva in to nam jamči zmago v boju za narodno idejo. Navdušenje pri otvoritvi „Narodnega doma“ v Barkovljah bi bilo gotovo še večje postalo — ako je to sploh bilo možno — da so i drugi slovenski kraji zunaj Trsta, zlasti v Ljubljani, se slavnosti spomnili. Slavnost je bila res bolj lokalna, ali pomena za celo Slovenstvo jej ne more nihče odreči; zato pa je bilo opravičeno veliko začudenje, da ni došlo iz Kranjske skoro nič udeležnikov.

— (Don Kazimir Ljubić †.) V Makarski umrl je v starosti nad 60 let don Kazimir Ljubić, organizator in predsednik stranke prava v Dalmaciji, jeden najznamenitejših hrvaških prvoborcev. Pokojnik je bil najprej duhovnik, potem ravnatelj meščanske šole v Makarski. Uredoval je nekaj časa „Narodni List“, l. 1870 je bil voljen v dalmatinski dež. zbor, l. 1884. pa je bil imenovan tajnikom dež. odbora dalmatinskega. L. 1894. ga je zadel grozna nesreča: oslepil je. A vzlic temu ni nehal delovati za narodno stvar. Umrl je v svojem rodnemu kraju, v Makarski. Čast njegovemu spominu!

* (Tast in zet.) Dunajski zdravnik dr. Sonnenschein poročil se je bil pred več leti s hčerjo jako bogatega bišnega posestnika Lipke. Po rojstvu

prvega otroka ga je žena zapustila in vložila tožbo na ločitev zakona. Ker tožbe še ni konec, dogovoril se je dr. Sonnenschein s svojo ženo da sme dvakrat na teden otroka obiskati. Ta pravica se je dr. Sonnenschein poslužil tudi predvčerajšnjim in obiskal v Lipkovi vili v Perchtoldsdorfu svojega otroka. Ko je odhajal, je 74letni njegov tast nanj zavrtno in sicer petkrat ustrelil. Zadel je samo jedaa krogla, a za življenje zadetega zeta se ni bati.

* (Skrivnostni umor.) Bilu Antwerpena sta stanovan dve jako pobožni in jako bogati ženi, sestri Protera, kateri so ljudja našli te dni v njihovi vili umorjeni. Dognalo se je, da sta na dan umora prišli v njihovo vilo dve nuni in sodi se, da sta ti dve umor izvršili. Bržčas sta se morila oblekla v nunsko krilo, da pridata v hišo. Poropati nista morila mogla ničesar, ker sta sestri imele svoje imetje depozirano, blagajne v hiši, v kateri je bilo 3000 frankov, pa morila nista mogla odprati.

* (Posledica kolesarjenja) V Ameriki se je kolesarjenje mogočno razvilo. „Revue Scientifique“ javlja, da je kolo uničilo že mnogo industrij. V nekaterih pokrajinah ne igra nihče več lawn tenisa, ne igra nihče več na karte, klavir je postal neznana stvar, in celo ženski svet ne mara več za dragocenosti. Najhujše je zadeta konjereja. V washingtonskem teritoriju se pada cela krdela konj, za katere se nihče ne meni. Trgovci s konji prodajajo konje po 7 do 35 gl., ponekod jih pa sploh ne morejo več prodati in jih pustijo od lakote in marazma poginiti, ker konjereja konje samo še mesarji.

Brzojavke.

Dunaj 1. septembra. Pod predsedstvom viteza Jaworskega sešli so se danes voditelji desnici pripadajočih strank. „Slovensko zvezo“ so zastopali Barwinski, Bulat, Ferjančič, Gregorec in Šušteršič. Pred konferenco posvetovali so se parlamentarne komisije posamičnih klubov o položaju, in vse so se soglasno izrekle za to, da se čim prej pojasni razmerje mej vlado in desnico. Na skupni konferenci ni bila vlada zastopana. Posvetovanja bodo trajala več dnij. Poslanci izvolijo poseben komite, kateri se bo pogajal z vlado.

Dunaj 1. septembra. O konferenci voditeljev desnice je bil oficijalno izdan naslednji komuniké: Vitez Jaworski je otvoril zborovanje in naznanil, da je sklical konferenco na izrecno željo ministerskega predsednika, in da ga je grof Badeni pooblastil naznaniti parlamentarni večini pripadajočim strankam, da je vlada sklenila, naslanjati se na to večino. Zbrani poslanci so z ozirom na to izjavo soglasno sklenili: Zastopniki desnice jemljejo z zadoščenjem v vednost naznanilo, da se hoče vlada naslanjati na stranke, pripadajoče večini, in so, držeč se v adresi obrazloženih načel ter povdarjaje solidarnost v postopanju vseh skupin večine, pripravljeni, izvoliti poseben komite, kateri se bode z vlado pogajal.

Dunaj 1. septembra. Načelniki klubov desnice sešli so se danes popoldne ob 3. uri pri ministerskem predsedniku grofu Badeniju, kjer se vrše pogajanja radi skupnega postopanja vlade z večino. Parlamentarna komisija desnice ima jutri, ob 10 uri dopoldne sejo, najbrž zadnjo.

Dunaj 1. septembra. Današnja izjava ministerskega predsednika, da hoče vlada hoditi z densico, je obudila senzacijo in je največjega pomena, ker naznanja glasno: avstrijska notranja politika se premeni. Stranke desnice bodo zahtevale, da dobe besede Badenijave tudi realno vsebino.

Pariz 1. septembra. Faure je bil presijajno vzprejet in navdušeno sklamiran.

Pariz 1. septembra. Tu so se dogodile ponoči demonstracije proti Nemčiji. Demonstrantje so klicali: Pereat Viljem!

Brusel 1. septembra. Nemški anarhist Daubenspeck, ki je nameraval izvršiti na nemškega cesarja atentat, je bil aretovan.

London 1. septembra. Grška vlada je izjavila, da zamore dati 6 milijonov draham gotove vrste letnih dohodkov kot jamstvo, da plača vojno odškodnino.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnano in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetej razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (97-12)

Izborne deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
Jedina zaloga (90—34)
Lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Umrli so v Ljubljani:
Dne 26. avgusta: Oton Skender, lampistov sin, 7 mesecev, Dunajska cesta št. 23, pljučnica.
Dne 27. avgusta: Ivana Rozman, uradnikova vdova, 80 let, Rožne ulice št. 7, vodenica. — Klara Marija Žagar, stotnikova hči, 4 ure, Resljeva cesta št. 12, oslabljenje.
Dne 28. avgusta: Amalija Lumbar, krojačeva hči, 1½ mes., Cerkvene ulice št. 21, jetika. — Matija Železnikar, čevljar, 47 let, Florjanske ulice št. 48, legar. — Matija Hromc, železniški čuvaj, 86 let, Radeckega cesta št. 8, ostarelost.
Dne 29. avgusta: Angela Zafran, vrtnarjeva hči, 4 mesece, Dolenjska cesta št. 31, jetika.
Dne 30. avgusta: Marija Pavlin, dežnikarjeva hči, 1 leto, Hrenove ulice št. 3, božast. — Ivan Podlogar, ključavničar, 22 let, Sv. Petra cesta št. 26, jetika. — Jožef Boršt-nik, kajzarjev sin, 17 let, Karolinska zemlja št. 5, jetika.
V deželni bolnici:
Dne 26. avgusta: Matija Vidmar, dninar, 52 let, jetika. — Jožef Kogoj, dninar, 35 let, jetika.
Dne 27. avgusta: Jakob Krašovec, gostad, 65 let, kroničen črevesni katar.
Dne 29. avgusta: Peter Oblak, delavec, 20 let, jetika. — Elizabeta Pohleven, delavka, 75 let, ostarelost.
Dne 30. avgusta: Jožef Drobnič, natakar, 28 let, pljučnica.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306,2 m.

Augst	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	735,7	19,9	sl. sever	jasno	
1/9.	7. zjutraj	737,6	16,7	sl. svzh.	del. jasno	0,0
	2. popol.	737,1	26,0	sr. jvzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 20,4°, za 3,4° nad normalom.

Dunajska borza
dne 1. septembra 1897.

Skupni državni dolg v notan	102	35
Skupni državni dolg v srebru	102	35
Austrijska zlata rentna	104	90
Austrijska kronska rentna 4%	101	85
Ungarska zlata rentna 4%	112	70
Ungarska kronska rentna 4%	99	90
Austro-ugarske bančne delnice	950	—
Kreditne delnice	366	50
London vista	118	65
Konkord drc. bankovci za 100 mark	59	65
50 mark	11	73
20 frankov	2	82
Italijanski bankovci	45	15
1 kr. cednini	8	84

Zadnji teden v Ljubljani.
Cirkus Henry
na trivogelnem travniku poleg Lattermannovega drevoreda.
Danes, v sredo, 1. septembra
popoldne ob 4. uri: zvečer ob 8. uri:
Posebna predstava **Elitna predstava.**
pri znižanih cenah za o. in kr. garnizijo, dijake in otroke. Ti plačajo, vojaki od narednika nazaj: **Sedež s številko 30 kr., I. prostor 20 kr., II. prostor 15 kr., stojališče 10 kr.** Odrasli plačajo polne cene.
Isti bogati vzpored kakor zvečer.
Predprodaja za vse sedeže od 10. ure popoldne do 6. ure zvečer v glavni zalogi tobaka na mestnem trgu.
Ponedeljek, dne 6. septembra: Zadnja predstava.
(1308) **Ravnateljstvo.**

Otvoritev trgovine.
Dovoljujem si svojim visokočastitim odjemalcem naznanjati, da sem s 1. septembrom t. l. svojo trgovino z modnimi klobuki za dame „pri ovčarskem klobuku“ v prejšnjih prostorih, **Mestni trg št. 3,** zopet otvorila, in bodem isto v pomnoženi meri vodila dalje. Ob enem opozarjam častite dame, da bodem imela od 15. septembra t. l. dalje **najnovejše dunajske damske in modne klobuke za jesen in zimo po najnižjih cenah v zalogi.** Zatrjujoč, da bodem, kakor dosedaj, skušala vsem zahtevam točno ustreči, z visokim spoštovanjem
P. Fibrouz.
(1309—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Učenec

z dobrim spričevalom. zmožen slovenskega in nemškega jezika. vzprejme se takoj v specerijsko prodajalnico. Učenec z dežele ima prednost. (1300—1)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-199)
Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jeseru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 min. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Pizanj, Marjine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 3 min. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob Jeseru, Inmost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Pizanj, Marjine var, Heb, Francove var, Karlove var, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne obojni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. sveder obojni vlak v Lesce-Bled.
Proga v Novo mesto in v Kočevje.
Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. sveder mešani vlak.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Proga iz Trbiža.
Ob 8. uri 53 min. zjutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Genevo, Curih, Bregenc, Inmost, Zella ob Jeseru, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj obojni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 30 min. popoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizanja, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Genevo, Curih, Bregenc, Inmost, Zella ob Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Lince, Pontabell. — Ob 4. uri 57 min. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabell. — Ob 9. uri 6 min. sveder obojni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakoga, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Pizanja, Budejovice, Lince, Steyr, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontabell. — Ob 10. uri 25 min. zvečer obojni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).
Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 33 min. po popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 55 min. sveder mešani vlak.
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.
Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 3. uri 6 min. popoldne, ob 8. uri 50 min. sveder, ob 10. uri 35 min. sveder. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).
Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.
Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. sveder, ob 9. uri 55 min. sveder. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Nagrobne vence
v največji izberi in po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov v vseh barvah
(98—65) priporoča
Karol Recknagel.

Učenec

(1307—1)

za trgovino z mnogovrstnim blagom, se vzprejme pri **Ferd. Hlebš-u v Kranju.**

Trgovski pomočnik

star 19 let, izurjen v manufakturi, želi svojo sedanjost službo premeniti.
Ponudbe naj se pošiljajo na upravništvo „Slov. Naroda“.
(1268—5)

5 stanovanj

se odda s 1. novembrom t. l. na Poljanski cesti št. 72.
Nat. nčneje se izve pri **Elji Predovlč-u,** na Poljanskem trgu št. 5.
(1288—4)

Vrt se odda v zakup.

Za čas od dne 25. januarja 1898 naprej se odda v zakup vrt, kateri se nahaja v varni legi in skoraj sredi mesta pri hiši v Ljubljani, **Gradišče št. 16.**
Vrt je prost, ima površino za šest vrst gredic, dalje dva zidana, s steklom krita gredičnjaka, zidan cvetličnjak in pa zidan rastlinjak, katera oba mejita na vrtu med njima se nahajajoče stanovanje za vrtnarja, obstoječe iz prtične sobe in kuhinje, iz pristične sobe in pa iz podzemeljske kleti, namenjene za shrambo.
V slednji se nahajata dva ognjišča za cvetličnjak oziroma za rastlinjak. V rečenem vrtu se izvršuje vse dolgo vrsto let umetno in trgovinsko vrtnarstvo.
Zakupne ponudbe izročajo se naj lastniku **Dr. Franu Munda, odvetniku v Ljubljani.**
(1183—7)

Pozor!

Usojam se slav. občinstvu naznanjati, da bodem od sedaj naprej v svoji

gostilni „Pri Virantu“

na Sv. Jakoba trgu št. 2
točil poleg piva in domačih vin tudi
laška vina
liter po 24, 32, 36 kr. in višje ter se slav. občinstvu za mnogobrojen obisk uljudno priporočam.
Ob enem priporočam tudi svojo dobro kuhinjo in snažne sobe za tujce po primerni ceni.
Z odličnim spoštovanjem
(1272—5) **Avg. Weixl.**

RONCEENO

najmočnejša naravna arsen in železo sodrdržujoča mineralna voda
priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd. (1268—1)
Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Nova prodajalnica.

Usojam si slavemu p. i. občinstvu najuljudneje naznaniti, da otvorim dne 6. septembra t. l. v lastni hiši,
Preširnove ulice št. 10—14
pod trdko
IVAN KORDIK
novo prodajalnico z galanterijskim blagom, drobninami, igračkami in raznim blagom za sedlarje, tapetarje in čevljarje.
Kot dolgoletnemu in vsem strokam popolnoma večjemu voditelju trdko Ant. Krisper mi bode ob malih upravnih stroških mogoče zadovoljiti slavno občinstvo z dobrim in cenim blagom.
Svoje novo podjetje kar najtopleje priporočam z valespoštovanjem
(1291—2) **Ivan Kordik.**

Koncesijoniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dne 7. maja 1894, št. 5373.

Severno-nemški Lloyd
v Bremenu.

Brzoparniške vožnje v Newyork:
Iz Bremena ob torkih in sobotah.
Iz Southamptona ozir. Cherbourg ob sredah in nedeljah.
Iz Geneve oziroma Neapolja via Gibraltar 2-3krat mesečno.
Bremen - Juž. Amerika.
V Montevideo.
Bremen - Iztočna Azija.
V Kina.
Bremen - Avstralija.
V Adelaide, Melbourne, Sydney.
Bremen - Sev. Amerika.
V Newyork.
Bremen - Baltimor.
V Buenos Aires.
Prekomorska vožnja v Newyork 7-8 dnij.
Najboljša in najcenejša potovalna prilika.
Generalno ravnateljstvo v Ljubljani:
Edvard Tavcar.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.